

ERDŐÉRTÉK- ÉS EREDMÉNYSZÁMÍTÁS

Dr. Márkus László: Erdőérték- és eredményszámítás (Mezőgazdasági Kiadó, Budapest, 1986. Ára: 42,— Ft)

Az erdészeti szakirodalom jelentősen gyarapodott dr. Márkus László művével. Világos magyarázatai, levezetései, példái az erdőértékelés teljes körét magukban foglalják.

A könyv az alapfogalmakba való bevezetés után öt nagy tárgykörben foglalja össze mondanivalóját:

- a fatermelés költségeinek, hozamainak összefüggése az erdő-értékszámítással;
- a kamat- és járadékszámítás alkalmazása;
- a faállomány értékét befolyásoló tényezők;
- az erdőértékelés eljárásai, tőár, kamat, különbözeti járadék;
- vagyon- és eredményszámítás.

A szerző már a könyv elején rámutat arra, hogy megfelelő vállalati értéknylvántartással az értéknövekedés mint a szakszerű, az értéksökkenés mint a helytelen gazdálkodás következménye mutatható ki.

Függelékéként az erdőszámításhoz nélkülözhetetlen kamatoskamat- és járadékszámítási táblázatokat és a leglényegesebb hazai és külföldi irodalom jegyzékét közli.

A Mezőgazdasági Kiadó gondozásában megjelent mű jó papíron, szép nyomással, jól olvasható, azonban sokkal szebb, a mű tartalmát jobban kifejezhető borítót érdemelt volna.

Dr. Kollwenz Ödön

Az új gazdaságirányítási mechanizmusra való áttéréskor rendkívül nagy felelősség hárult — és hárul — közgazdasági szakembereinkre, a gazdaságtani kutatással foglalkozókra. Áll ez különösen az erdőgazdálkodás terén, mert jellegében lényegesen különbözik az általános, az ipari, de még az agrárgazdaságtantól is. Fel kellett — és továbbra is fel kell — tárnunk sajátos alapfogalmait, a gazdasági törvényeknek az erdészeti környezetben való érvényesülési módját és mindezt a szak számára közre kellett — és kell — adni. Erre vállalkozott — többek között, de eddig a legnagyobb eredménnyel — dr. Márkus László.

Kétkötetes erdészeti gazdaságtana után most 13 íves munkájában az erdőérték- és eredményszámítással foglalkozik. Nem biztos, hogy az erdészeti üzemgazdaság témaköréből ez-e a ma legfontosabb kérdés, erre van-e a legnagyobb szükség, de örömmel kell fogadni e téren mindent, ami megjelenik és segíti a szemlélettszűkítést. A legfőbb indok természetesen az a körülmény volt, hogy a szerző kutatómunkájának javát éppen ennek szentelte és ebben érte el a legfőbb eredményeit.

Könyve nem könnyű olvasmány. Nehezíti a vele való foglalkozást az egyes tételeknek időben és térben rendkívül széles körű tárgyalása, a már szinte zavaróan sok irodalmi hivatkozás és a szerző saját — nagy jelentőségű — állásfoglalásának nem kellően kiemelt megjelenítése. Kiszámú gazdaságtani kutatónk számára ez még előnyt is jelenthet, de a gyakorlati szakembereinknek könnyen kedvét veheti a forgatástól. Nem is adnám mindenki kezébe, de annál inkább alkalmaznám segédkönyvként az üzemi továbbképző, iskolai és egyetemi oktatásban.

A mű megjelenésében végül is a sokáig tisztázatlan értékű kamatfogalomnak rehabilitációját látom, ami újra felhívja a figyelmet a gazdasági alaptörvényeknek minden gazdasági rendszerben könnyörtelen érvényesülésére. Számunkra — erdészeknek — újra szalonképessé teszi az idősebbek vérébe ivódott *Faustmann*-formulát, aminek vélt hátrányait nem maga az eljárás, hanem annak helytelen alkalmazása okozza. A könyv sajnos figyelmen kívül hagyja a félrevezető következményeket nagyrészt kiküszöbölő alkalmazásmódot annak ellenére, hogy erre már ősrégi, de legújabb közlések is figyelmeztetnek. Ez a későbbiekben pótolható és a most közreadottak is célszerűen gazdagítják erdészeti gazdaságtani ismereteinket.

Jérôme René